ANUL XVII — Seria II.— No. 44 — 6 PAGINI — 3 lei — C. — Marţi 19 Noembrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69, Secretariat . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Bine-aţi venit Domnule General

Generalul biruinţii legionare se'ntoarce astăzi din drumul său în Italia.

A fost acolo ca să tămăduiască rănile pe care duşmanii le făcuseră în inimile de frate. S'a privit ochi în ochi, până 'n fundul sufletului, cu omul providenţial al Italiei, cu Ducele Mussolini, care a văzut că neamul nostru legionar — cinstit şi brav — a păstrat amintirea obârşiei sale romane, că aici, la răsărit, stă încă sentinelă vitează şi neînfricată a civilizaţiei italiene.

Frăţia a prins iarăşi să trăiască între cele două neamuri, inimile bat din nou în acelaş ritm.

Domnule General, neamul românesc, care vă socoteşte ca un dar al Providenţei, vă mulţumeşte pentru lumina pe care aţi făcut-o în jurul său şi-şi întăreşte, acum la întoarcerea Dumneavoastră biruitoare, legământul de devotament şi respect.

Cei pe cari îi doriţi atleţi, dar mai cu seamă oameni de onoare, vă spun odată cu noi: Bine-aţi venit, Domnule General.

Gazeta Sporturilor

Importanţa sportului în viaţa românească şi legionară

Camaradul MANOLE STROICI a vorbit aseară la Radio despre Şcoala educaţiei fizice şi a onoarei, -SPORTUL

In cadrul unei serii de conferinţe menite să explice marelui public rolul educaţiei fizice şi a celei sportive, camaradul MANOLE STROICI, şeful sportului românesc a ţinut aseară la posturile noastre de radio conferinţa pe care o redăm în întregime mai jos, intitulată «Importanţa sportului în viaţa românească legionară», conferinţă ce inaugurează seria de care am vorbit.

Chiar pentru acei, cari nu au înteles minunea unei revoluţii, legionarul rămâne — în nelămurita lor imaginaţie — o figură eroică.

Svelt la trup, cuviincios în purtare şi aprig când legiunea îl trimete pe căile jertfei.

Taina acestei desăvârşiri, e lupta.

Legionarul luptă cu el, cu ţara şi cu duşmanii ei.

Astfel croit, el se crede să fie o vie pildă, tuturor acelor cari păşesc dintâi în viata României legionare.

Figurile strălucitoare ale unui neam, precum şi generaţiile lui mari, se cioplesc în luptă.

Lupta corpului, lupta spiritului.

Una din şcolile, în care se împlineşte această armonioasă îmbinare dintre comorile sufletului legionar, şi neasemuita — am putea spune proverbiala sa putere de rezistenţă fizică — este sportul.

Aşa este, pentru că ne-o spune «CAPITANUL».

Marşul este sănătos. Marşul repauzează şi reface nervul şi sufletul omenesc. Dar mai presus de toate marşul, este simbolul acţiunei, al explorării, al cuceririi legionare.

Marea şcoală a sportului.

Deaceia, socotim sportul o mare şcoală a vieţii, şcoală în care se dobândesc un lung şir de aptitudini şi virtuţi.

Sportul te face tare, curajos, rezistent. Tot el te învaţă să-ţi preţueşti prietenul, să nu-ţi urăşti adversarul, îţi arată să fii bun, loial în luptă şi cinstit în faptă.

Pe vremuri de mult trecute, toate aceste calităţi omul le dobândea trăind lângă natură. Din pilda ei, trăgea toată înţelepciunea gândurilor şi întreaga vigoare şi sănătate a trupului.

Artificialul noului nostru fel de trai, îndepărtarea omului din cadrul acelui mediu în care el fusese aşezat ca să trăiască, începuse să-i modifice structura fizică, şi deodată cu ea inevitabil iş spiritualitatea sa.

Printr'o acţiune, am putea-o, numi reflexă, şi ţinzând la conservarea potenţialului de viaţă, omenirea a creiat sportul, aşezându-l în loc de mare cinste printre aşezările civilizaţiei actuale.

Sportul în Statul Legionar

«Statul legionar» pătruns de acest adevăr, face din problema sportului una dintre cele mai însemnate ale sale preocupări, şi-o imprimă ţării — am putea spune o impune cu întreaga vigoare specifică ori cărei realizări legionare — ca un mijloc de întărire şi înălţare.

Mişcarea legionară este o şcoală a desăvârşirii sufleteşti

Mişcarea sportivă va fi o şcoală a desăvârşirii trupeşti.

Şi legiunea şi sportul au legi fundamentale comune.

In cărticica şefului de cuib cele dantâi rânduri sună

Legiunea este o organizaţie întemeiată pe ordine şi disciplină.

Aceasta este şi legea de bază a sportului.

Camaradul Manole Stroici

Mişcarea legionară şi mişcarea sportivă au un ţel comun.

Ele vor să clădească din suflete tari şi braţe vânjoase o ţară puternică, o Românie nouă!

Pornim la luptă înălţarei Patriei şi prin sport.

Problema sportului se pune în ţara noastră ca o problemă cu totul nouă.

Socot cinstit că înainte de a fi dat dovada unor realizări, dreptul de critică nu ne aparţine nouă.

Pentru a ne fixa însă punctele de plecare, pe căile nouilor înfăptuiri, socot că se impune verificarea realităţilor sportive actuale.

Dacă în unele cazuri frunţile se vor încreţi, de grijă sau surprindere, aceasta nu ne va descuraja. Cu cât calea ni se va părea mai grea, cu atât vom găsi în sufletele noastre puteri mai noui, pentru a putea duce la bun sfârşit sarcina ce ne-am impus.

Valoarea sportivă a unei naţiuni. potenţialul său sportiv se desprinde din cifre, criterii de evaluare.

Realizările tehnice — contingentul numeric al sportivilor, calitatea performanţelor şi valoarea morală a sportului, sunt criteriile de evaluare.

Analizând cu obiectivitate stadiul actual al realizărilor tehnice cu caracter sportiv, două neîmbucurătoare carateristici se desprind.

Prima: un sport intrat vertiginos în graţiile marelui public, domină cu autoritate asupra tuturor celorlalte. Este vorba despre sportul balonului rotund, după cum obişnuesc a-l numi reporterii de specialitate.

Intra'devăr, conform unor statistici incomplete se pare că footballul numără cam de şapte ori mai mulţi adepţi, decât toate celelalte sporturi adunate la un loc.

Toate ramurile de activitate sportivă îşi au de sigur însemnătatea lor — şi cu cât viaţa sportivă va fi mai intensă şi mai complexă cu atât mai mult suntem datori cu toţii să ne bucurăm. Dar pentru acei profunzi cunoscători ai problemelor sportive în cadrul activităţii geenrale a Naţiunei noastre, această unilateralitate în sport, constituie u nmotiv de îngrijorare.

Cauza acestei îngrijorări o aflăm în cea de a doua şi tot neîmbucurătoare caracteristică şi anume:

Atletismul, boxul sau tirul, sporturile fundamentale, sporturi prin care se ridică clasa sportivilor de calitate, clasa sportivilor armonioşi şi răsboinici, la care cu toţii ne gândim, numără doar câţiva zeci de adepţi grupaţi în centrele populate ale ţării.

Construcţia arenelor de atletism, procurarea materialelor, sau amenajarea poligoanelor pentru tir, se pare că nu a fost vreodată preocuparea cuiva.

In vreme ce în alte ţări, construcţia acestor terenuri este o permanentă preocupare şi existenţa

(Continuare în pag. 4-a)

In urma finalelor

Bonaparte campion la basket-ball

SP. STUDENŢESC campion la volley femenin

Ziua de ieri, ziua finalelor a fost de departe cea mai mare zi pentru basket şi volley-ball.

De mult nu s'a mai văzut un public atât de numeros la astfel de reuniuni. Poate chiar niciodată. De mult nu au fost matchuri atât de interesante şi iarăşi de mult nu s'a văzut atâta interes.

Mariana Comănescu (Bonaparte)

Să nu ne mire însă. Noul făgaş pe care a intrat aceste sporturi este atât de favorabil încât nimemni nu poate rămâne în afara lui. Şi publicul spectator din care se vor recolta în curân conducători şi jucători a ţinut să răspundă primul şi să probeze că pe el se poate baza directoratul în acţiunile viitoare.

Desigur intrarea gratuită a însemnat mult, dar ea a fost o momeală, care, din fericire, îl va mai reeditată pentru cucerirea completă a celor care nu au prins încă gustul întreg pentru basket şi volley-ball. Şi mai târziu taxa de intrare nu va mai speria, cu atât mai mult cu cât ia va fi percepută numai atunci când trebue adică la reuniunile bune, dar care nu vor fi atât de rare, ci săptămânale.

Despre jocurile care au constituit reuniunea nu avem de spus decât lucruri bune, deşi greşelile, poate inerente acestui fel de întâlniri au fost pe ici pe colo prea vizibile. Dar le-am spus de atâtea or.

Le-am repetat şi totuşi nu s'au găsit soluţii. Era însă o altă mentalitate. Viitorul apropiat le va elimina şi atunci vom putea spune lucruri bune fără să fim nevoiţi a face rezerve.

Dar să revenim. Lupta dintre Sportul şi Bonaparte s'a terminat la egalitate. Sportul Studenţesc a câştigat la volley-ball femenin, iar Bonaparte la basket-ball. Rezultatele nu sunt deloc surprize.

Echipele erau de forţe egale şi ori care se aştepta să câştige. Mai uşor sau mai greu rămâne să se vadă pe

(Continuare în pag. II-a)

Altul...

Molnar dela Chinezul a plecat în Ungaria

Probabil că va juca la C. A. D.

Din Timişoara ni se anunţă că un alt jucător de-al Chinezului a fugit în Ungaria. Este vorba de fundaşul Molnar.

După Dobay, Marcu ş alţii a venit şi rândul lui Molnar.

După cum am mai spus în repetate rânduri, am vrea ca toţi veneticii sportului să imite gestul celor de mai sus.

Eri Marek Steiner, azi Molnar, care-i urmează?

Dinu Cristea a câştigat crossul ELIESCU

Cristodorescu învingător în crossul MUŞETESCU

Pe echipe, victoria a revenit grupărilor A. S. P. P. şi Viforul Daci

N'am fost nici concurent şi nici printre organizatori nu mă veţi găsi. Şi totuşi, să-mi fie pemis, să trăesc alături de ei, biruinţa de eri şi bucuria de a putea vesti — şi n'aş voi să fiu profet mincinos — zorile noi cari răsar abia acum pentru atletismul românesc.

Statisticile, ca femeile, înşeală. Şi de-aceea nu suta de concurenţi de eri ne face să credem, un moment mai devreme înaintea celorlalţi, în victoria cea mare. Dar cum n'aş putea socoti de bun augur, reînvierea rivalităţii dintre Bucureşti şi provincie, dârzenia şi neprevăzutul întrecerii, prezenţa unui public pe care-l frământă, ca pe suporterul cutărui club sau atlet, rezultatul şi mai ales nepeţuita înţelegere şi dragoste pentru atletism a oamenilor, cari astăzi sunt câţiva, dar care mâine vor fi o armată.

Sportul mai este încă, aşa cum sunt cărţile bune dar pe care nu le-ai înverdnicit a le citi, neînţeles. Da cei care l-au trăit, cum l-ar putea uita oare? Cum a-ţi crede că un Cucu, Comănescu, Petrescu şi ceilalţi pe care i-am văzut în tribună, pot uita un trecut drag, şi lor şi nouă?

Nici atleţii mai tineri n'au lipsit. Şi dacă numai ai dintre ei au fost campioni balcanici, nu înseamnă că gestul celorlalţi nu-i demn de remarcat. Spuneam chiar unui coleg:

— Absenţa multora dintre noi, n'o pot înţelege. E ca şi cum actorul care interpretează pe Hamlet nu s'ar duce să-l vadă pe Manolescu, ca şi cum studentul în drept nu s'ar duce la procese iar cel dela politehnică prin fabrici şi uzine...

Dimineaţa de eri, a fost a lui Noembrie şi-a... poeţilor. Pe şosea şi pe câmp, pe marginea lacului ca şi pe drumurile periferiei bucureştene, sufletul aleargă în pas cu crossiştii, străjuiţi amândoi de seninul eladios al cerului. Te-ai fi voit, nu oficial, conducător de club sau gazetar, ci simplu concurent, în goană după... fericire.

Din maşina inginerului Filitti care face şi ea un adevărat cross-country prin hârtoapele unui traseu care se voeşte cât mai aproape de acela al alergătorilor, d. colonel Pălăngeanu urmăreşte atent cursa, iar d-nii Stoian şi Moldovan, cu pasiune, pe «băeţii» care le vor dărui bucuria victoriei sau gândul revanşei. Nepăsător la această războire de nădejdi, a «domnilor celor mari», copilul conducătorului stadist, de opt ani numai, vesel că'n faţa unei mult visate cărţi cu poze, trădează de pe acum pe îndrăgitul atletic.

Şi tot îndrăgiţii atletici, dar nu de azi, şi nici de ieri, sunt d-nii Muşetescu şi Creţulescu, cari nu pot primi într'un rând de cronică, oricât s'ar voi el de expresiv şi sincer, întreaga recunoştiinţă, laudă şi mulţumire a tuturor celor cari au fost ieri la cross. Şi nu ne mirăm, că întâia satisfacţie a Braşovenilor n'a fost pentru marea şi frumoasa lor victorie, ci pentru succesul meritat al unei organizări, care le-a pus totul la dispoziţie, absolut totul, în afaţa... biruinţei, pe care însă au avut ei grije să n'o scape.

Şi ca niciodată şi partea tehnică a fost excelentă. Pe 'ntreg traseul, stegulete din douăzeci în douăzeci de metri şi comisari conştiincioşi.

Şi fiindcă nimeni n'a abandonat, putem spune că toţi concurenţii au meritul de a fi alergat pe tot traseul. Toţi, plus unul: d. R. Schmeltau care îl cunoştea mai bine, decât cunoaşte Carnegie oamenii.

La urmă s'au dat premii şi s'au rostit cuvinte, care nu pot primi cătuşele unei rezumări.

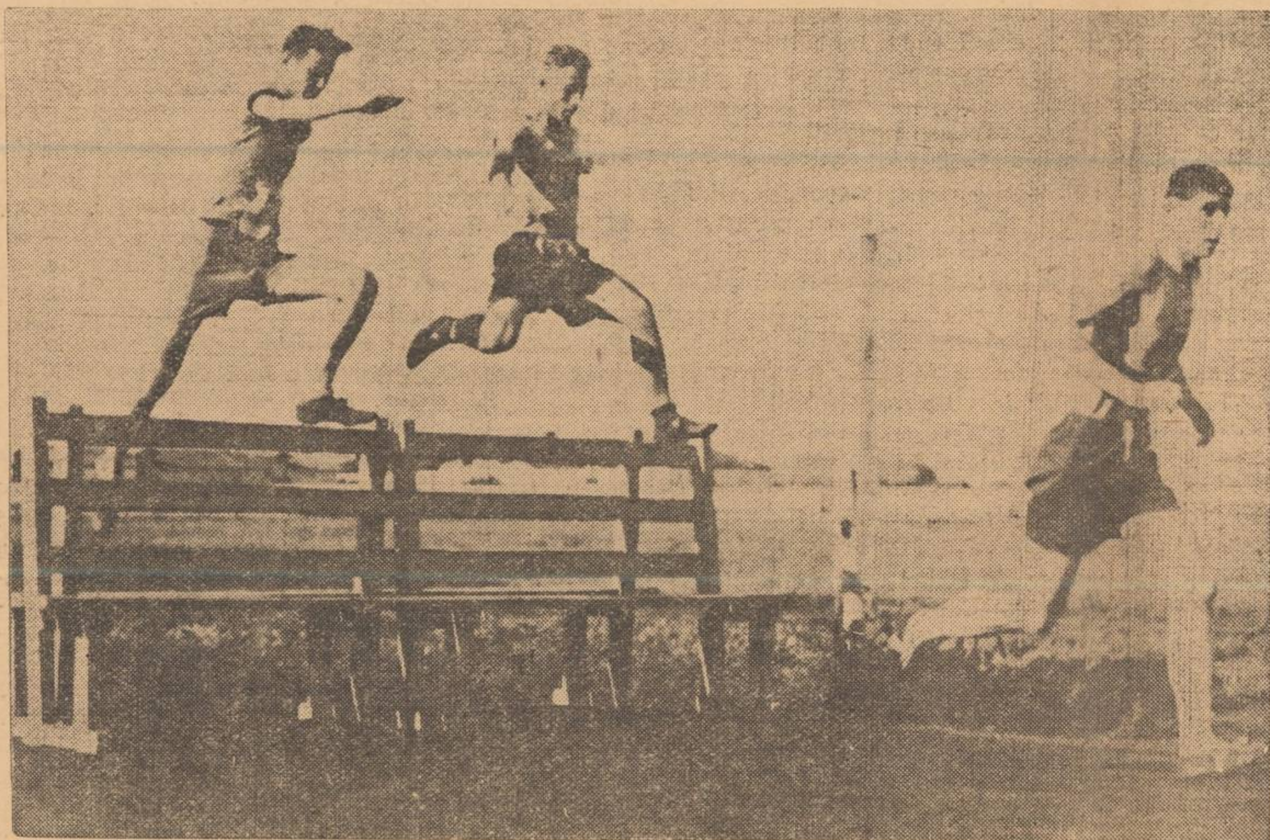
Am plecat în grupuri, fericiţi. Cei dela Braşov cu cupa, ceilalţi cu imaginea ei. Din această zi minunată, toţi culeseseră o clipă dragă. Iar din lumina soarelui de Noembrie, atletismul românesc furase lumina noilor destine!...

«STAI MA BAETE, MAI INCET!»

S'au strâns, la start după ce au privit schema traseului şi au primit explicaţii asupra lui, alergători din şase cluburi şi două oraşe. Un revolver buclucaş îi întoarce de două ori, de parcă am fi la sprint.

Şi când fotografii îşi fixau tocmai aparatele, iată-i pornind, grup compact de 30 de concurenţi, iscat ca

(Continuare în pag. II-a)

Juniorii trec frumos, ca 'ntr'un steeple, un obstacol al crosului Musetescu

Ce-a mai rămas de jucat în Divizia A

In afară de matchurile programate Duminică 24 Noembrie, mai sunt de jucat, pentru campionatul naţional Divizia A, următoarele matchuri:

30 NOEMBRIE

București: Rapid — Mica.
Brăila: F. C. Brăila — F. C. Ploeşti.
Sibiu: Universitatea — F. C. Craiova.
Arad: Gloria — Gloria C. F. R.
Timişoara: Ripensia — Venus.

1 DECEMBRIE

Bucureşti: Unirea Tricolor — Sp. Studenţesc

6 DECEMBRIE

Ploeşti: F. C. Ploeşti — Universitatea.

8 DECEMBRIE

Bucureşti: Rapid — Universitatea
Bucureşti: Venus — Mica
Ploeşti: F. C. Ploeşti — Sp. Studenţesc.
Brăila: F. C. Brăila — Gloria C. F. R.
Arad: Gloria — Ripensia.
Reşiţa: V. D. R. — F. C. Craiova

15 DECEMBRIE

Reşiţa: U. D. R. — Rapid.
Sibiu: Universitatea — Gloria

22 DECEMBRIE

Galaţi: Gloria C. F. R. — Universitatea

NEPROGRAMAT

Galaţi: Gloria C. F. R. — U. D. R.

Etapa viitoare a Diviziei A şi B

Divizia Naţională A

BUCUREŞTI
Venus-Gloria.
Unirea Tricolor-Mica.
PLOEŞTI
FC Ploeşti-Ripensia.
GALAŢI
Gloria CFR-Sportul Studenţesc
CRAIOVA
FC Craiova-FC Brăila.
REŞIŢA
UDR-Universitatea.

DIVIZIA NAŢIONALA B
Seria I-a
ARAD
Crişana CFR-Politechnica.
TIMIŞOARA
CFR-Vulturii.

Italia a depăşit Elveţia la ciclism

ZURIC 17. (Serv. nostru special). — Matchul ciclist dintre echipele Italiei şi Elveţiei s'a terminat cu victoria completă a italienilor. Aceştia au câştigat curse de urmărire individuală prin Saponetti cea de urmărire pe echipe prin echipe compusă din Favalli Bergamaschi, Battesini şi Ciuelli care şi-au ajuns adversarii în ultimul tur. Media orară a echipei italiene a fost de 51,750 km. Cea mai importantă cursă a fost cea amemricană pe 50 km. Echipa Favalii — Ciuelli a câştigat-o în chip strălucit, ca judecându-şi patru din cele douăsprezece sprinturi şi stabilind şi un nou record al pistei pentru «americanele» pe 50 km., cu o medie de 48.450 km

Taxele către forurile sportive nu mai au rost

In vechea organizare a sportului românesc, societăţile sportive sau construit în federaţii, organe menite să sprijine interesele cluburilor şi ale sportului respectiv.

Fiind o emanaţie a acestor societăţi, susţinerea materială a organului superior sportiv, revenea în sarcina elementelor constitutive. Deaceea, societăţile prin bună înţelegere, au hotărât să plătească anumite taxe către federaţii. Sistemul era legitim, însă prezenta desavantajul unei selecţionări financiare a cluburilor.

Mai mult de cât aceasta, când federaţiile au început să-şi întărească autoritatea, taxele şi-au pierdut caracterul de contribuţie consimţită şi au început să devină un balast în calea desvoltării sportului. Astfel, sub vechiul regim care căuta să-şi facă din sport un mijloc de captarea simpatiei populare, s'a ajuns la o situaţie paradoxală. Pe de o parte se încasau taxe grele, ar pe de alta se împărţeau cu uşurinţă alţi bani grei.

Aceste taxe, în virtutea inerţiei, dăinuiesc şi astăzi, deşi situaţia este cu totul schimbată.

O. S. R. cu ale sale Directorate a luat locul vechii organizări. Ne găsim în faţa unei autorităţi menite să îndrumeze şi să ajute cluburile şi să deschidă drum nou sportului românesc.

In această situaţie, autoritatea superioară ne mai fiind o emanaţie a cluburilor, principiul taxelor cade în mod logic. Menţinerea lor nu ar mai putea avea altă justificare decât titlul de impozit. Dar, pe cât suntem informaţi, dorinţa O. S. R. este ca impozitele asupra sportului să dispară, tocmai pentru ca societăţile să se poată folosi numai în scop sportiv de slabele resurse financiare de care dispun. In baza principiilor de care este animată conducerea sportului românesc, suntem siguri că O. S. R. va desfiinţa aeste texte. Aceasta cu atât mai mult, cu cât va trebui să se purceadă în curând la o viguroasă campanie pentru închegarea a cât mai multe asociaţii sportive, în mediile sărace, unde sportul, până astăzi, a constituit un lux greu de realizat.

Paul Popescu